Pregaria.cat

Entrada

Pregar a la natura

Molta gent diu que quan estan a la natura la pregària resulta més fàcil que enmig del ritme de la vida urbana.
És evident que ens arriba una vibració diversa quan tenim un contacte directe amb el món natural, amb el mar, el bosc, la muntanya o el silenci d'un cap vespre enmig dels conreus, quan els ocells fan el darrer xivarri del dia. Es dóna una comunicació entre les dues realitats, la nostra i la que ens ve de l'ambient extern.

Hi ha una llarga tradició contemplativa que va unida al desert, a les valls o les muntanyes. Sembla que el silenci, el vent, la bellesa dels colors, la vegetació i tantes remors vitals, que es donen amb tanta abundància quan som en la natura, modifiquen la situació del nostre esperit.
Tot això, de fet, poden ser ajudes per a la pregària. Ara bé, la pregària és essencialment una relació amb Déu. No preguem a la natura. Ens relacionem, o potser millor, som relacionats amb el Senyor. La natura pot esdevenir un àmbit favorable per la serenitat, la pau, la grandiositat i l'harmonia, que ens provoca.
Saber disposar-nos interiorment per a la trobada amb el Senyor fruint de la natura pot ser un admirable preàmbul per la pregària, fins i tot per una més gran espontaneïtat i profunditat.

Però, és la natura tan sols preàmbul favorable a la pregària o hi ha altres elements en ella que són ja pregària?

El testimoni de molta gent ens diu que experimentar la bellesa és en si mateix una referència al Creador. Qui escolta una música amb atenció i amor d'alguna manera es relaciona amb el seu autor. Qui experimenta la bellesa de la natura d'alguna manera es relaciona amb el seu Autor. Quelcom implícit, certament, però des de la fe s'explicita en la nova positiva de que Déu és Amor, i la seva creació està feta amb la realitat d'un amor que cerca trobar-se amb fills i filles que lliurement, ajudats per Ell, l'estimin a Ell i als que Ell estima.
La fe, doncs, és el camí vers un cert èxtasi que ens ajuda a aprofundir que en el fons de la bellesa i l'harmonia hi ha el Pare que ens estima, la Paraula que ens identifica i l'Esperit que ens vivifica.